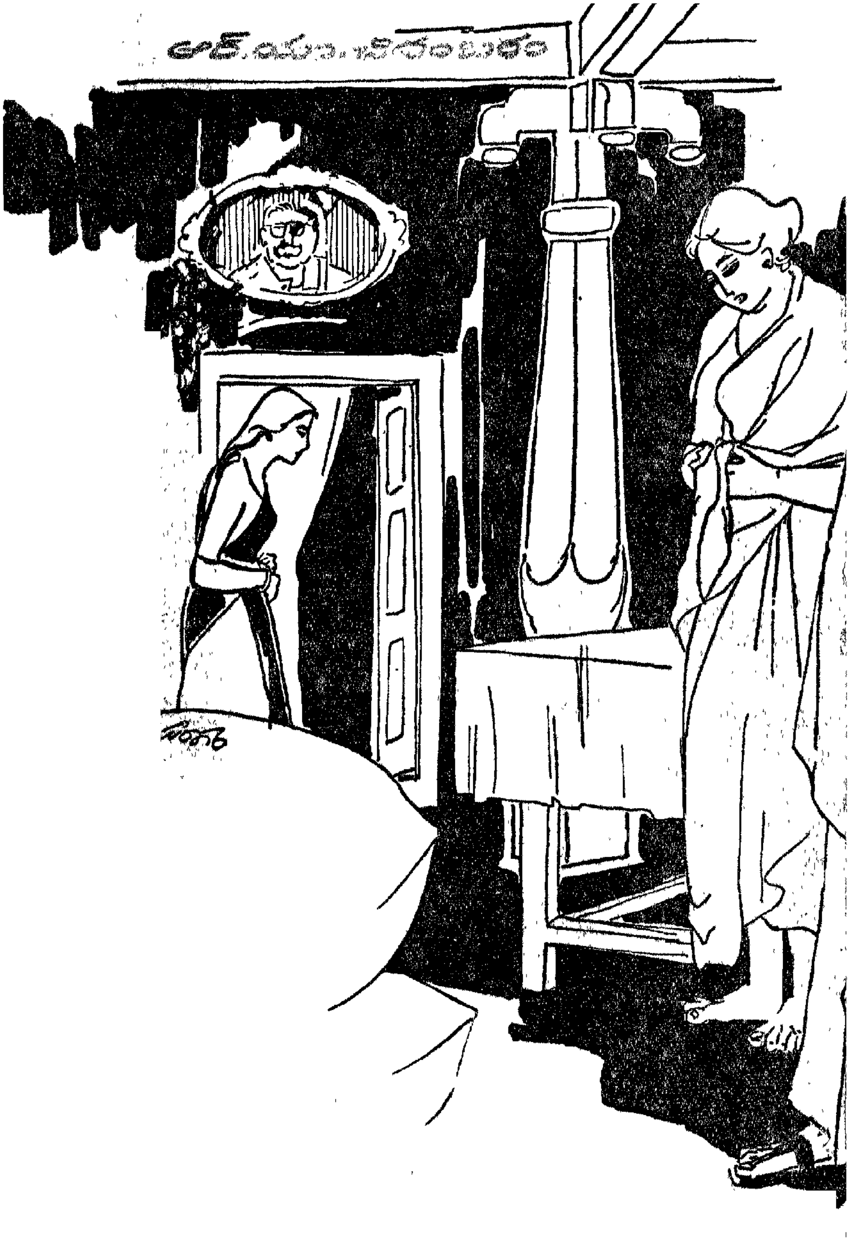

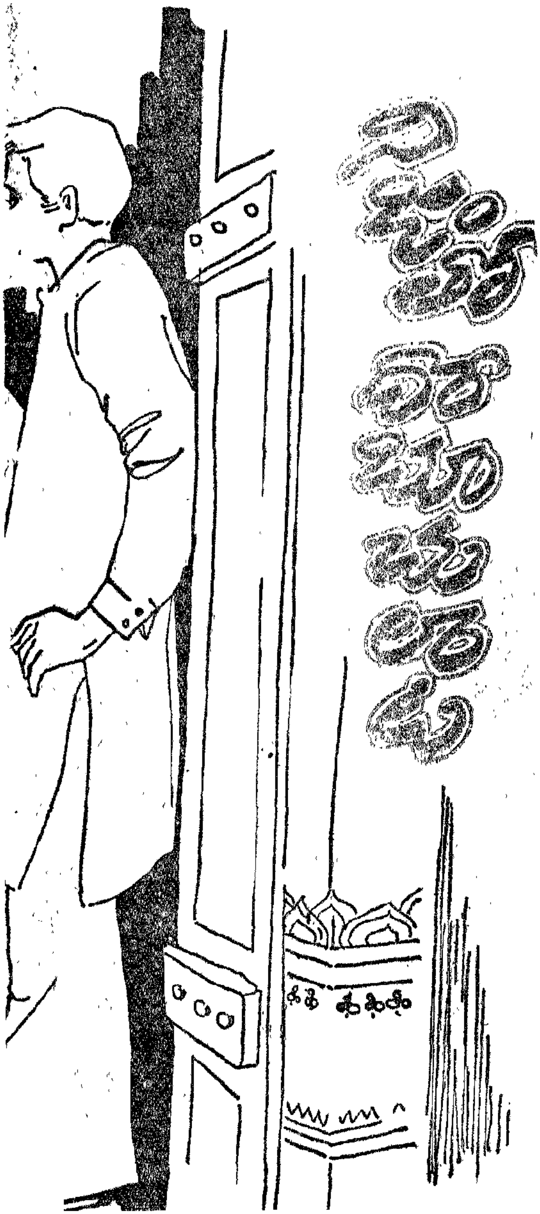

[illegible] ఒక్క మెరుపు—

వెనువెంటనే దిక్కులు దద్దరిల్లేట్టు ఒక్క గర్జన—

గమ్మత్తైన వంకలేని పిడుగుపాటొకటి—

కమ్ముగావున్న మేఘం విడిపోయినట్లు ప్రకృతి ఒక్కసారిగా నల్లబడింది.

తొందరగా బయటకిరా బడిన కడపటి సూర్య కిరణం ఎక్కడో దాక్కుంది.

దరిద్రుడు తలంటుకుందామనుకుంటే వడగళ్లవాన ఎదురైనట్టు, ఏడాదిపాటు ఆలోచనలు, సమాలోచనలు కొనసాగించి, ఒకానొకమిత్రుని ముఖ్యమైన పనిమీద కలుసుకుందామని వందమైళ్ళ ప్రయాణంచేసి వస్తే ఎదురైన స్వాగతం ఇది. వందగజాలదాకా ఇళ్ళవాకిళ్ళేమీ లేకుండా, ఏకాకిలా పెరుగుతున్న [illegible] కనిపించేసరికి కొద్దిగా భయంవేసింది. ఎలాగో ఒకలాగా అడుగులు వడిగావేస్తే దూరంగావున్న యిళ్ళు దగ్గరౌతాయి. చీకటితో దిగాలు వేగానికి తాళంవేయకుండా, ఉత్సాహం [illegible] నడుస్తూ వస్తున్నాను. [illegible] ఏదో తెలియక, ఎదురొస్తున్న [illegible] తప్పించుకుని, [illegible] పూర్తిగా [illegible] వెతుకుతూ [illegible]. [illegible] మాత్రం ఏం?....[illegible] అతను [illegible] కున్నా—

[illegible] గుమ్మాలు, నన్నూ [illegible]. [illegible] అన్నం [illegible]— [illegible] కలుసుకోవాలి—అర్జెంటు ఒక్కటే....

'మేష్టారూ!....మేష్టారూ!.... ఇక్కడ [illegible] ఉండి....లోపలి రండి!' అని ఎవరో అంటే పులిక్కిపడి వెనక్కితిరిగాను. పాతికేళ్ళ యువకుడు [illegible] నిలబడున్నాడు. ఎక్కడో చూసినట్లు జ్ఞాపకం.... కాని కేవలం చూట్టంతో అంతమైన పరిచయం కాదు.... [illegible] కున్నా.... అతనే [illegible], [illegible] నవ్వు, [illegible] చేతులు చాపేస్తాడు.

'గోపాలం!.... నువ్వా? కులాసాగా వున్నావా?'

'కులాసా సంగతి తరువాత చూద్దాంగాని, ముందులోపలకు రమ్మంటే రారేమండి?.... అయ్యో! మేష్టారూ! పూర్తిగా తడిసిపోతున్నారు!'

ఇందాకా అతను నన్ను ఏమని సంబోధించాడో తెలియదుకాని, ఇప్పుడుమాత్రం 'మేష్టారు' అన్నపిలుపు ముత్యంలా తగిలింది— మర్చిపోయిన ఒకానొక జీవితాన్ని అతను మళ్ళీతిప్పి బయటకి తెచ్చాడు.

లోపలకొచ్చి కుర్చీలో కూర్చున్నా — గోపాలం పిచ్చిపాటీలు వేశాడు.

కిటికీలోంచి నన్నుచూసి బయటకొచ్చాడట— నేనిక్కడికు ఎందుకువచ్చింది ఎలాగూ అడుగుతాడు కనక, ముందే సంగతి వివరించాను.

'ఎవరు?.... అతనా?.... బ్యాంకిలో మేనేజరుగా వున్నాడు, వాడా?... వాడు నా ప్రియస్నేహితుడండి .... కాని మేష్టారూ! .... వాడు ప్రస్తుతం

లాభదాయకమైన లఘు పరిశ్రమ ప్రారంభించండి

"అధునాతన కుటీర పరిశ్రమలు" (తెలుగు) పుస్తకంలో లాభదాయకమైన వివిధ పరిశ్రమలు వున్నాయి. ఈ పరిశ్రమలలో వున్నవారు చక్కటి లాభాలను ఆర్జిస్తున్నారు. ప్రతి పరిశ్రమను గూర్చి సంక్షిప్తమైన వివరాలు, ముడి పదార్థాలు లభించే చోట్లు, ముడి పదార్థాల కొనుగోలుకు, వాయిదాల పద్ధతిన యంత్రాల కొనుగోలుకు ప్రభుత్వం యిచ్చే సహాయం – యిందులో వున్నాయి. లఘు పరిశ్రమలు ప్రారంభించ దలచుకున్న వ్యక్తుల సమస్యలకు తగిన పరిష్కార మార్గాలు యిందులో వున్నాయి. పుటలు 878, సుమారు 800 బొమ్మలు, ధర రూ. 13/– తపాలుకుసుము రూ. 1-61· Phone: 229835·

COTTAGE INDUSTRY, (WN-36),
P.B. 1262, Jamuna Road, Delhi - 6.

కాల్గేట్ టూత్ బ్రష్
మీ దంతములను ఎక్కువ శక్తివంతముగా శుభ్రపరుచునట్లుగా తయారైనది!

శాస్త్రోక్తముగా తయారు చేయబడిన కాల్గేట్ టూత్ బ్రష్ చాల సులభముగా పండ్ల సందులలోకి పోవును....లోపలిభాగమును, వెలుపలిభాగమును ఎక్కువ శక్తివంతముగా శుభ్రపరుచును.... మెత్తగా తోమినచో చిగుళ్ళను గట్టి పరచును! కాల్గేట్ టూత్ బ్రష్ వాడి మీ పండ్లను, చిగుళ్ళను జాగ్రత్తగా మంచండి.

★ సైజులు: ★ పెద్దలకు ★ చిన్న వారికి ★ పిల్లలకు ★ పసిపిల్లలకు
★ గట్టివి ★ ఓమాదిరివి ★ మెత్తనివి

అంతేగాక డీలక్స్ ఆరోగ్యదాయకమైన ప్లాస్టిక్ పెట్టెలోగూడా లభించును!

TB/G/12 T

నిజంతో దోబూచులాట

ఊళ్లో లేదు. నిన్నే మద్రాసుపోయాడు. తిరిగి ఎప్పుడు వచ్చేదితెలీదు.' అని పెదవి చప్పరించాడు.

'నీకొంటె వేషాలు నాకు తెలియనివికావు. ఒక్క మెతుకు పట్టిచూస్తే అన్నం ఎంతవరకూ వుడికింది తెలియదూ?" అనుకుని—

'నువ్వు పొరబడివుంటావు. అతనే ఈరోజు నన్నువచ్చి కలుసుకోమని వుత్తరం రాశాడు. క్యాంప్ వెళ్ళినా ఈపాటికి తిరిగి వచ్చేవుంటాడు.... మరి వెళ్లొస్తాను' అని బయలుదేరేందుకు లేచి నిలబడ్డాను.

గోపాలం చిన్నగా నవ్వాడు.

'నిజం!.... మీరు నామాటను అనుమానించటంలో ఆశ్చర్యంలేదు. ఎందుకంటే, గతానికీ, వర్తమానానికి అర్థంకాని అనుబంధం వుంటుంది. దాన్ని తెంపివేయటం అంతతేలిగ్గా సాధ్యంకాదు.... కాని, నిజంగా అతను ఈ ఊళ్లోలేడు — అతను ఎప్పుడు వచ్చేది కనుక్కువస్తాను—మీరు శ్రమ పడకండి' అంటూ రెయిన్‌కోటు అందుకున్నాడు.

'మధ్య నీకెందుకోయ్ ఈ వృథా ప్రయాస?... నాపాట్లు నన్ను పడనీ—'

ఏమనుకున్నాడో ఏమో, కుర్చీలో కూలబడి నావంక చిత్రంగా చూడసాగాడు.

'మేష్టారికి నా మీద కొండంతకోపం — నిజం తెలిస్తే మీరే పశ్చాత్తాపపడతారు. ఒకర్నొకరు అనుమానించుకున్నా, మనసులుమాత్రం నిర్మలమైనవి.'

'ఏమిటోయ్ ఈ పొడుపుకథలు?.... ఇదంతా దేన్నిగురించి?'

అతను విరగబడి నవ్వాడు — కుర్చీవిరుగుతుందేమోనని భయపడ్డానుకూడా — బయట పిడుగుల గడిబిడికూడా వినబడలేదు.

'ఓహో!.... దాన్నిగురించా....' అనుకున్నా—

ఉన్నట్టుండి వర్షంజోరు ఎక్కువైంది. గాలివేగంకూడా హెచ్చింది. గోపాలం కిటికీతలుపులు మూసేశాడు.

'మేష్టారు నాగురించి ఏమీ అడిగారుకారు ....' అని మళ్లీ మొదలెట్టాడు.

'ఆ.... అనుకుంటూనే ఉన్నా — ఏదీ—వచ్చి పదినిముషాలేకా అయింది!.... ఏం ఉద్యోగంచేస్తున్నావ్? కాలేజీచదువు పూర్తిచేశావా? పెళ్లయిందా! అయితే పిల్లలెందరు? మీనాన్నగారు బాగున్నారా?,

'క్లాసులో పిల్లల్ని అడిగినట్టు ప్రశ్నలు అడుగుతున్నారండి.... బి. ఏ. పూర్తి అయ్యాక ఇక్కడ బ్యాంక్‌లో జూనియర్ ఆఫీసరుగా వుంటున్నా. పెళ్లయి రెండేళ్ళు కావస్తోంది — పిల్లలులేరు. మామగారికి వంట్లోబాగాలేక అది పుట్టింటికెళ్ళింది .... నాన్నగారు కులాసాగానే వున్నారు.'

తనపిడితోంచి తప్పించుకు పోయినందుకు క్యామోలు ఓ విసురుగాలి కిటికీ సందులోంచి

కోపానికి బారబడి నన్ను హింసించటానికి యత్నిం చింది.

'నీపెళ్ళికి రాలేకపోయామువమ్మా!.... ఇప్పు డిప్పుడు జ్ఞాపకం వస్తోంది. అసలు నా అడ్రసు నీలా కనుక్కున్నావో నని ఆశ్చర్యపోయేవాడినికూడా. ....శుభలేఖ పంపావు — ఉత్తరంకూడా రాశావు. అవునుకాని, ఆ అమ్మాయి....' అంటూ నవ్వాను. లోలోన గుండె భగభగ మంటోంది.

'మాలతికాదు....' అంటూ పెద్దగా నవ్వాడు.

అవునవును.... మాలతి నెందుకు చేసుకుంటాడు?

ఆయుష్కాంతంలా ఆకర్షించి అనుభవించి దూరంగా విసిరేసుంటాడు. పతనానికి కారకులు పల్లకీలో వెడుతున్నందుకు, అడ్డగించి శిక్షించటం కర్తవ్యమనిపించిన పని—

కిటికీ తలుపు తీయగానే వర్షం తగ్గినట్టు తెలిసింది.

'నేను వెళ్ళి అతనున్నాడో లేదో చూసివస్తాను. మీరు విశ్రాంతి తీసుకోండి' అంటూ ఫ్లాస్కుతో కాఫీ కప్పులో పోశాడు. ప్లేటులో బిస్కట్లు, పళ్ళు వుంచాడు. రెండునిముషాల్లో కదిలిపోయాడు.

ఉక్కిరి బిక్కిరైన మనసు కాస్త విశ్రాంతి తీసుకుంది. అనుకోకుండా ఈ గోపాలం 'దుష్ట ముఖం' చూడటం దురదృష్టం — అనుకోనివాన రావటం—వీడిల్లు చేరుకోటం — ఇవన్నీ నేను వచ్చిన పనికి సంగనామాలు పెట్టే సూచనగా కనిపిం చాయి.... అదేమో అతిముఖ్యమైన పనాయె.

గోడమీది ఫోటోలన్నీ చూశాను. గోపాలం పెళ్ళి ఫోటో ఒక్కటైనా లేదు. టేబిలుమీద ఆల్బంవుంటే తీసి పరిశీలించాను....ఊహూ...... మచ్చుకు ఒక్కటైనా లేదు. ఆకల్ని అభిమానంతో అణచివుంచట మెందుకని, బిస్కట్లు తిని, కాఫీ తాగాను. కడుపునిండగానే మెదడు ఆలోచనలతో ఉరకలు వేస్తోంది.

'నీదారికి నేను అడ్డంపడను— ఇష్టంవచ్చి నట్టు విహరించు' అని వదిలేశాను.

*   *   *

ఉద్యోగం దొరికిందంటే ఎగిరి గంతేయా లన్నారు. కాని మేష్టరీ ఉద్యోగం—అందరూ పెద వులు చప్పరించారు. ఏదో ఆపదవచ్చిపడ్డట్టు 'పాపం దురదృష్టవంతుడు' అని సానుభూతి చూపించారు. ఈ 'రిమార్కులు' విని కొంత నిరుత్సాహపడ్డా, అందులోవున్న 'ఆపదే' నిటో కనుక్కుందామని కం కణం కట్టుకుని ఓ శుభముహూర్తాన ఆ ఊరు. వచ్చి వాలాను. హెడ్మాష్టరు స్కూలుగురించి పెద్ద ఉపన్యాసం ఇచ్చి 'పదవోయి ముందుకు' అన్నాడు.

పదడుగులు జోరుగా పడ్డాయి. పదకొండో అడుగు వణకింది. క్లాసురాగానే నంభై జతల కళ్ళు ఓ కొత్త జంతువును వింతగా చూశాయి. నవ్వుతో, అరపుతో, కేరింతలతో, బల్లల మీద మద్దెల వాద్యంతో, రకరకాల జంతువుల అరపులతో స్వాగతం పలికారు. 'ధైర్యే సాహసే లక్ష్మీ' అనుకుని, ఎదురుగాలుల్ని చీల్చుకుని టేబిలు చేరుకున్నా.

ధైర్యంతో అందర్నీ చూశాను.

వాళ్ళు రెట్టింపు ధైర్యంతో చూశారు.

అలా చూస్తూ కూర్చోటానికి ఇదేం పెళ్ళి చూపులా?

కొత్తవ్యతో పెన్సిలా ఆయ్యాగా అడిగి తెలుసుకున్నా—

'గరిమనాభిఅంటే ఏమిటి?' అనడిగాను ఒక బ్బాయిని.

ఏదో గొప్పవిట్టు విన్నట్టు అందరూ విరబడి నవ్వారు. అందరినవ్వులు కరిగినా, ఆ అమ్మాయి మాత్రం నవ్వుతూనేవుంది.

ఆ అమ్మాయినే జవాబు చెప్పమన్నాను.

'గరినాభి కాదండి .... గరిమనాభి! అంటే భూమ్యాకర్షణ' అంది అన్ని శాస్త్రాలు చదివి అర్థం చేసుకున్న మహామేధావిలా.

అవకాశం దొరికింది—ఇక వదలకూడదు—

'అలాఅని నువ్వు రిపెర్చిచేసి కనుక్కున్నావా?... చెప్పేసమాధానం సరైంది కాకపోయినా, పెదవనవ్వే కటి—ఆడదానికి కొర్దో గొప్పో సిగ్గుంటూ వుండాలి. చదువు సున్న—సంతోషం మెందు. నేనడిగిన ప్రశ్నకు సరైన సమాధానం వందసార్లు రాసి చూపించు— సిట్‌డవున్' అని హుంకరించాడు. ఎవరూ కిక్కురుమనలేదు. అందరిగుండెల్లోనూ భయం విహారం చేయనారంభించింది గామోలు! వాక్కా పలిసిందీ ఆదే!

పాఠం జరిగిపోతోంది.

ఎవరో వెక్కివెక్కి ఏడుస్తుంటే ఆగి చూశాను. ఆదే అమ్మాయి. పాపం! సున్నితమైన మనసు విల్లులపడింది గామోలు! రెండునిముషాలు విననట్టు నటించినా, లోలోన దాగివున్న జాలి తొందాపెత్తింది.

'నీ పేరేమిటి? .... ఎందుకలా ఏడుస్తావ్?' అనడిగాను. పేరుకు ఏడుపుకు సంబంధం ఏమిటని కొందరు గుసగుసలాడుకున్నారు.

ఆ అమ్మాయి జవాబుచెప్పక వినయంగా లేచి నిలబడింది.

కళ్ళురెండూ ఎర్రగావున్నాయి. చెంపలమీద పెద్దనీటిచారలు—

'మాలతి....మీరుకోప్పడినందుకు ఏడుస్తోంది అన్నారు వెనబెంచీలోంచి ఎవరో!.... అంత మందిలో ఎవరో ఎలా కనుక్కోటం?

'క్లాసయ్యాక వచ్చి కనబడు' అని నాటక వది సమాప్తి చేశాను.

మాలతి స్టాఫ్ రూమ్‌లో తలవంచుకుని నిలబడింది.

'నేను కోప్పడ్డానవేకదా కన్నీరు పెట్టుకున్నావ్? అలా ఎడతెరపి లేకుండా నువ్వు నవ్వటం తప్పు— అందుకే మందలించి సవరించవలసివచ్చింది.

'ఇకముందు బుద్ధిగా వుంటానండి....' అని వెళ్ళిపోయింది.

హఠాత్తుగా ఓ విద్యార్థి నాకెదురుగా వచ్చి నిలబడ్డాడు.

'అంతేనండి!.... మాలతి చాలా అమాయకు రాలు! నలుపు తెలుపులు తెలియని వెర్రిబాగుల్ది. సున్నితమైనమనసు—గట్టిగా కసురుకుంటే నెత్తి మీద కుండ పగులుతుంది.' అన్నాడు—

ఆ 'దయామయుడి'కేసి పరిశీలనగా చూశాను. పదహానిదేళ్ళుంటాయి. ఎర్రటిశరీరం— వంకరలు తిరిగిన ఉంగరాలక్రాపు—సిల్కుచొక్కా—వేళ్ళకు రాళ్ళ వుంగరాలు వేలికి 'ఒమెగా! వాచీ—కాన్వెంట

క్యాలెండర్లు

నాణ్యమైన ఫోటో ఆఫ్‌సెట్ క్యాలెండర్లకు మమ్ము సంప్రదించండి. క్యాలెండరు బొమ్మలను క్యాలెండరు మ్యాను ఫాక్చరర్లకు, ప్రింటర్లకు ప్రత్యేక ధరలకు సప్లయి చేయుదుము.

మంచికమీషను పొందుటకు సమర్థులైన ఏజంట్లు కావలెను. వ్రాయండి.

ELITE CALENDAR Co.,
P. B. 1927, MADRAS-1

ఋణము పొందండి

రు. 250 నుండి రు. 10,000

స్వంత పూచీలమీద పెళ్ళి, వ్యాపారం, ఇల్లు, కారు, స్కూటర్ వగైరాలకు సులభ నెలసరి వాయిదాలపై చెల్లించే పద్ధతిలో ఋణము పొందండి. ప్రాస్పెక్టసుకు ఇంగ్లీషు లేక హిందీలో నేడే వ్రాయండి. ఉచితముగా పంపబడును.

KUBER FINANCE (P) LTD.
(K-66), AMRITSAR-5.

పెప్స్

లోక ప్రసిద్ధయిన

గొంతు

మరియు గుండె దిబ్బలతో రొమ్ము పడిశెము

త్వరితంగా నివారించబడినది

గొంతు నొప్పి, రొమ్ము పడిశెము దగ్గులు, ఉబ్బసం, గొంతు మరియు గుండె దిబ్బలైతే పెప్స్‌తో త్వరితంగా నివారణ యగును. పెప్స్‌ను చప్పరించి, నొప్పిని నివారించి క్రిములను నిర్మూలించే ఔషధ ఆవిరులను ఆస్వాదించండి.

పెప్స్

గొంతు మరియు గుండె దిబ్బలు

మందుల వ్యాపారు లందరి వద్దనూ దొరకును

ఏ. ఇ. వుల్‌ఫోర్డ్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.

FPY-34-TEL

హోల్ ఏజంట్లు : దాదా & కం పెనీ, 86, సైనప్పనాయక వీధి, మద్రాసు-1.

నిజంతో దోబూచులాట

చెప్పలు 'అబ్బో!.... అబ్బో....ఎవరెవ్వంతగొప్పవాడు' అని మనసులో అనుకుని—

'ఓహో! అలాగా!....నువ్వు రిసెర్చిచేసి నిజం కనుక్కున్నావన్నమాట!.... నీపేరేవిటి బాబూ?' అనడిగాను.

'గోపాలమని పిలుస్తారండి అందరూ—'

గంట గణగణమంది. దూరంగా హెడ్మాష్టారి తలపాగా కనిపించింది.

'పీడు వంగనివీరుడు— తరువాత చూసుకుందా' మని క్లాసుకు పోయాను. ఆనాడు సాయంత్రం వేళైడంత అబ్బాయి నాకోసం వచ్చాడు.

'మేష్టారూ!.... మానాన్నగారు మిమ్మల్ని వెంటనే పిల్చుకురమ్మన్నారు' అన్నాడు

'మీనాన్న ఎవరమ్మా?.... అని విసుక్కున్నా.

ఆ అబ్బాయి తెల్లబోయి 'మానాన్న మానాన్నే నండి.... తండ్రిగారు' అన్నాడు.

'మనకమిటీమెంబరు కనకరాజుగారబ్బాయండి...' అని ఆదారంట పోతున్న ప్యూను విశదీకరించాడు

'అమ్మో!.... అయితే వెంటనే వెళ్ళవలసిందే'నని పది నిముషాలు నడిచి పెద్దమేడముందు ఆగాను.

అరుగుమీద మాలతి కనిపించింది.

ఇంతపెద్ద మేడలోవున్న ఎవరికైనా, ఆస్తిపాస్తి ఉంటాయి. పొలాలుంటాయి. ఏవీలేని సన్నాసిని కమిటీమెంబరుగా చేయరుకదా!.... అలాంటి సిరిపతి కూతురు మాలతంటే ఎవరు నమ్ముతారు? వంటిమీద బంగారునగైనా లేదు. ఆమాటకొస్తే నగలే లేవు— మామూలు నూలుబట్టలు.

నవ్వు తెచ్చుకుని లోపలికెళ్ళాను.

రాజుగారు సాదరంతో ఆహ్వానించి కూర్చోమన్నారు. అతని సుఖదుఃఖాలు (దుఃఖాలంటూ వుంటే) కనుక్కుని అసలు విషయంలోకి దిగుతుంటే— వంటమనిషి కాఫీ తీసుకొచ్చింది. ఆమె ముమ్మూర్తులా మాలతిలా వుంది. తెలియని ముళ్ళపొదలో తల బాదుకోట మెందుకని ఊరకున్నా.

'అసలు సంగతేవిటంటే, మనఅబ్బాయి— ఎవరు? మిమ్మల్నిప్పుడు వెంటేసుకొచ్చాడే, వాడు శీను—వాడు శుద్ధ బద్ధకస్తుడు—చదువుకోమంటే చదువుకోడు. ఆడుకోమంటే ఆనందంతో ఎగిరి గంతులేస్తాడు. అందుకని, కాళ్ళను కాస్త అదుపులో వుంచేందుకు మిమ్మల్ని పిలిపించాను. వాడికి రోజు పొద్దున్నే, సాయంత్రమో నాలుగుముక్కలు చెప్పి చదివించండి.'

'రేపట్నుంచి సాయంత్రం వస్తానండి' అని అరుగుమీద కొచ్చాను. ఆ అమ్మాయి 'గరిమనాభి అనగా' అంటూ ముప్పైమూడోసారి గామోలు రాస్తోంది పాపం!.... 'చాలు' అందా మనుకున్నాను కాని, వంటెమ్మెందికి సంజాయిషీ చెప్పుకోవాలని ఊరుకున్నా.

మెట్లుదిగి రోడ్డుమీదికి రాగానే గోపాలం ఎదురయ్యాడు. నాకోసమే కాసుక్కూచున్నట్టు వినయాతివినయంగా వంగి 'నమస్కారం' అని చక్కాపోయాడు. అతని ప్రవర్తన చిత్రంగా కనిపించింది. అతని మెదడులో ఏవో ఆలోచనలు మెదలుతున్నాయని, వాటిలో స్వచ్ఛత లేదనిమాత్రం నిర్ణయించుకున్నాను.

మర్నాడు సాయంత్రం చదువుచెప్పేందుకు వెళ్ళేసరికి శీను ఇంట్లోలేడు. ఆ మాటకొస్తే ఇంట్లో ఎవరూ వున్నట్టు లేదు. కూర్చున్న అయిదు నిముషాలకు వెంకా 'బర్'మంటే ఉలిక్కిపడి వెనక్కితిరిగాను. నిన్నటి పనిమనిషి కనిపించింది.

'శీను ఇంట్లోలేడు. మరోపావుగంటలో వస్తాడు.

'రాజుగారుకూడా లేరా?....'

'ఎవరు? అన్నయ్యా?.... వాడు ఏదోపనిమీద పొరుగూరు వెళ్ళాడు.'

అన్నయ్యేవిటని తెల్లబోయాను. మర్యాద కోసం అలా సంబోధిస్తోం దనుకున్నా.

ఆమె నవ్వుతూ - 'మీరేకాదు.... ఎవరైనా ఆశ్చర్యపోతారు. అడుక్కునేదాని చేతిలో వజ్ర వైడూర్యా లున్నాయంటే ఎవరు నమ్ముతారు?

"మీరు రాత్రి పొద్దుపోయాక ఇంటికి వడితే మీ ఆవిడ ఏమైనా అన్నదా?"

"రామరామ ఒక్కమాట అయినా అంటే ఒట్టు. కాని ఎందుకైనా మంచిదని ఈ వేళ కేసే ముందుపళ్ళు రెండూ పీకించుకుంటున్నాను!"

శివరామం (ఢిల్లీ)

అలాగే, కనకరాజుగారిలాంటి శ్రీమంతుడు నా సోదరుడంటే విరగబడి నవ్వుతారు. కాని ఇద్దరం ఒకేకడుపున పుట్టాం. దురదృష్టంకొలదీ నా బతుకులో దీపం ఆరిపోయింది. ఇలా పిడిపంచ చేరవలసివచ్చింది. వాడు పెళ్ళాం చేతిలో బొమ్మైపోయాడు. నన్ను దూరంగా ఉంచాడు. హింసించాడు. అన్నిటికీ ఓర్చుకుని కన్నీరు దాచుకుని బాధపడ్డాను.....ఇంకా బతుకుమీద ఆశ ఎందుకనడుగుతారేమో!.... దానికోసం—ఆ ఒక్కగా నొక్క కూతురు మాలతికోసం—'

ఉలిక్కిపడ్డాను—

'మాలతి మీఅమ్మాయా?.... రాజుగారమ్మాయనుకున్నా—'

'వాడికడుపున పుడితే ఇలా వుంటుందాండి?.... పట్టుబట్టలు— మోయలేనన్ని నగలు— అహంభావం—ఇవన్నీ వుండవూ?.... నా మాలతి అమాయకురాలు— ఎందుకో మాష్టరూ! మిమ్మల్ని చూస్తుంటే ఆత్మబంధువును చూసినట్టుంది. నాకు ఒక్కఉపకారం చేసిపెడతారూ?....మీరుణం పెట్టెలో దాచి, వీలైనప్పుడు తీరుస్తా.'

ఎవరో వస్తున్న అడుగులచప్పుడైంది.... ఎవరోకాదు—మాలతి. జాలిగా, బాధగా మెరిసేకళ్ళు ఆమెముఖానికి చిత్రమైన అందాన్ని అందించాయి.

'మాలతీ! ఒక్కనిముషం ఇలా రామ్మా!' అనగానే వినయంగావచ్చి నిలబడింది. 'నామనసులో వున్నకోరిక ఒక్కటే-ఎలాగైనా మాలతి స్కూలుఫైనలుపూర్తిచేసి ఓ ఉద్యోగం సంపాదించుకుంటే, ఇద్దరం ఏ మారుమూలో పడివుంటాం. అన్నయ్యనలుగురికీఉడిసి మర్యాద కోసం, దారినపోయే దానయ్యకు దాన్నిలాగూ కట్టపెడతాడు. అందుకని, అందాకా ఆగక ముందే మాదారి మేంచూసుకోవాలి. దానికి లెక్కలు, సైన్సు బొత్తిగారావు. మీరు తెలియనివి కాస్త బోధపరిచారంటే, క్షణంలో నేర్చుకుంటుంది. మరీ మేధావి కాకపోయినా, మందమతి కాదు.... అలా అని మీరు ప్రైవేటు చెప్పాలని నేను కోరటంలేదు. శీనుగాడికోసం వచ్చేటప్పుడు తెలియనివి అడగమంటాను.... చెప్పండి — మేష్టారూ! గడుసుతనంగా, ఫీజివ్వక దానికి ప్రైవేటు చెప్పిస్తున్నాననిమాత్రం అనుకోకండి!.... మాకు మీరు చేస్తున్న మహోపకారం—'

ఆమె చెంపలవెంట కన్నీరు కదిలింది. మాలతి కూడా కళ్ళుతుడుచుకుంది. నాగుండె కరిగిపోయింది. కనకరాజు కంఠం పట్టుకుని, కత్తితో కోసేద్దామన్నంత కోపం వచ్చినా, నాస్థితిగతులు జ్ఞాపకం వచ్చాయి.

'మీరనవసరంగా కంటతడిబెట్టకండి— ఎలాగైనా మీ అమ్మాయి స్కూలుఫైనలు ప్యాసయేటట్టు చేస్తాను. భయపడకండి—' అని అభయమిచ్చాను.

ఈలోగా శీను వచ్చేశాడు. ఆనాటి ప్రైవేటు సాగిపోయింది. మాలతి ఏవో రెండుమూడులెక్కలు తెలియలేదంటే చేసి చూపించాను.

చీకటిపడుతుండగా బయటికొచ్చాను,

పదడుగులు ముందుకు వేసేసరికి గోపాలం ఎదురై 'నమస్కారం' అన్నాడు. నాకు ఒళ్ళు మండింది గమనించనట్టు కదలిపోతుంటే వెం[illegible]డించాడు.

'అవునండీ! పాపం! మాలతి చాలాబీదరాలు— ఎప్పుడూ బాధపడుతూనే వుంటుంది. రాజుగార[illegible] మంచివారే కాని, ఎందుకో ఈవిషయంలో ఆయ[illegible] శ్రద్ధ వహించటంలేదు. ఆ అమ్మాయి కష్టప[illegible] చదువుతుంది. కాని ఎందుకో మార్కులు బా[illegible] రావు. ఎలాగైనా స్కూలు ఫైనలు ప్యాసుచేయిం[illegible] ఈ నరకకూపంలోంచి బయటపడాలని ఆత[illegible] తాపత్రయం! ఇదంతా చూస్తుంటే నా[illegible] జాలిగావుంది.'

నేను గోపాలాన్ని ఉరిమిచూశాను.

'ఏమోయ్ గోపాలం!.... తెలియకడుగుతా[illegible] కాని ఆ అమ్మాయంటే ఎందుకోయ్ నీకిం[illegible] శ్రద్ధ?.... నిన్నటినుండి గమనిస్తున్నా మొ[illegible] క్లాసులో పేరడిగితే నువ్వే జవాబుచెప్పి వుంటావ[illegible] ఇప్పుడిప్పుడు తెలుస్తోంది. ... నువ్వు ఈ విధం[illegible] నీ జనరల్ నాలెడ్జి ఇంప్రూవ్‌చేసుకోటంలో నాకే అభ్యంతరంలేదు కాని, నాగురించి కూడా మ[illegible] కొంత తెలుసుకోటం అవసరం. నేను చాలాకోపిష్టి మనిషిని — కోపం వచ్చిందనుకో—అది చర చ[illegible] పాకి ఎక్కడుకు వెడుతుందో, ఏంచేస్తుం[illegible] చెప్పలేను. పాపం!.... నీకాళ్ళూ చేతులూ ముష[illegible]

మీకిష్టమైన నూనెల్లోనాసపెట్టుడు
కాష్మీర్-కుసుం
కేశములను పెరిగించును. అకాలనెరనువహాన్నును.
చేరుమ ఉపద్రవములకు
సౌంటలక్స్ ములాము
చేరుమ అపాయములకు
"కౌండ్లి" వారియ్య శ్రేష్ఠమైన ఊదువత్తులు & సువాసనలు & ఫ్లవర్ డస్ట్ పౌడర్లకు
సంజీవ గూడు వంద్ల ఖాడి & అపూర్వ ఔషధములు ••
సోల్ ఏజంట్లు: యునైటెడ్ కర్నసర్, మదరాసు, / హైదరాబాద్, విజయవాడ /
సబ్ ఏజంట్లు కావలెను ఔషధములకు ఒక లవునుకు ఒక సాక్ష్యము ఆహ్వానించేదము.

పామాలీవ్ లవెండర్
హుందాగాను... అందముగాను...
వుండు మనోహరమగు సువాసన!

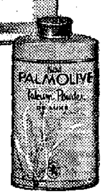

ఇవి యిప్పుడు మీకు పామాలీవ్
టాల్కులో లభించును. కొంచెము
పామాలీవ్ లవెండర్ మీ చర్మము
మీద చల్లుకొన్నచో, ఉత్తేజపరచే
సువాసన మీ చుట్టూ వెదజల్లును.
పామాలీవ్‌ను వాడి ఎల్లప్పుడూ
తాజాగాను, అహ్లాదముగాను వుండండి.
పామాలీవ్ డీలక్సు-17 విదేశీ సువాసనలుగల మిశ్రమము!
INT. G. 6. TEL.

నిజంతో దోబూచులాట

వెతుక్కోవలసి వస్తుంది. నేను కాలేజీనుండి కొత్తగా బయటపడ్డవాణ్ని. ఆవాతావరణం నాకింకా మరపుకు రాలేదు' అనేసి జవాబు కోసం ఆగక కదలిపోయాను.

అంతా అన్నాక, నాహెచ్చరిక ఆ రంగానికి ఎంత వరకూ రక్తిగట్టిందని ఆలోచించసాగాను. గోపాలం మనసులో ఏవో కపటపుటూహలు దాగివున్నాయి. అతను వేసుకున్న పథకం తేటగా కనిపించింది. మాలతిని వంచించి ఎలాగైనా బుట్టలో వేసుకోవాలన్నది అతని వ్రజసంకల్పం. ఆకబురూ, ఈకబురూ చెప్పి, రోజుగోజు రిష్టువాచి రెండుసార్లు అటూ ఇటూ తిప్పితే, అమాయకురాలుకదా, లొంగిపోతుందను కున్నాడు.

ఎలాగైనా అతన్ని దూరంగా వుంచాలి. అందుకు నాందిగా నా హెచ్చరికను నేనే మెచ్చుకున్నాను.

ఆ మర్నాడు ప్రైవేటు ముగిసి బయటికొస్తే గోపాలం అరుగుమీద కనిపించాడు. మాలతి అతనికి కొంతదూరంలో కిటికీదగ్గర కూర్చుని చదువు కుంటుంది.

'నేను అరగంటనుండి మీకోసం కాచుక్కూ చున్నాను. మాలతి నడిగితే అరువ్వరకు వస్తారంది. ప్రైవేటుమధ్య పానకంలో పుడకలా నేనెందుకుకని ఇక్కడే కూర్చున్నా.'

నాకు కొంత అర్థమైంది—మాలతితో మాట్లాడే దాకా వచ్చిందన్నమాట కథ! .... అవకాశం మంచికీ, చెడుకు మూలకారణం—అరుగుమీద ఆసీనుడై ఆ అమ్మాయి అందాన్ని ఆస్వాదిస్తున్నాడన్న మాట!

'నాతో నీకేంపని గోపాలం?' అనడిగాను నవ్వుతూ.

'మరేంలేదండి! సైన్సులోనూ, లెక్కల్లోనూ నేను చాలా వీక్—ఒక్కపాఠం కూడా బోధపడేది కాదు. మీరు వివరిస్తుంటే ఇంజక్షనులా ఒక్కసారి మెదడులోకి చొరబడుతోంది. అందుకని మిమ్మల్ని బతిమాలి ప్రైవేటు చెప్పించుకుందామని వచ్చాను. రేపట్నుంచి రమ్మంటారా?....'

మెప్పుకోల్ని మంచిచేసుకుందుకు, అవుసరం వున్నా లేకపోయినా ప్రైవేటుకు వెళ్ళమన్నారు—ఆ సూత్రం వీడూ కనుక్కున్నాడుగామోలు! గోపాలం అభిప్రాయం వేరైవుండాలి. మాలతికి తనకూ మధ్య అడ్డుగా వున్నవాణ్ని నేనే కనక, ముందు' నన్ను కొనేద్దామనుకుంటున్నాడు.

'కిందటేడు సైన్సులో నీకు ఎన్ని మార్కులు వచ్చాయి?'

'ఎనభై వచ్చాయండి.....'

'అలాగా?....మరైతే నీకు ప్రైవేటెందుకోయ్ పిచ్చినాయనా? అంతగా డబ్బు మూలపడి మూలుగుతుంటే, బీదవిద్యార్థుల్ని చదివించు. సరాసరి స్వర్గం చేరుకోగలవు.'

గోపాలం గోడలా కదలక నిలబడ్డాడు.

'మీరలా అంటే ఎలాగండి?...మీరు మాయింటికి రావక్కర్లేదు. నేనే మీరు రమ్మన్నచోటికి వస్తాను కీనుగాడింటికైనా సరే!...'

'అమ్మదొంగా!.... దొరికిపోయావురా!' అను కుని—

'కాని నేను సిద్ధంగాలేను గోపాలంగారూ!' అని హేళనగా నవ్వాను.

'అలా తోసిపుచ్చకండి....హెడ్మాస్టారు దగ్గర నుండి అనుమతికూడా తెచ్చాను. ఇదుగో' అంటూ ఓ కాగితంముక్క చూపించాడు. గోపాలం నాదగ్గర ప్రైవేటు చెప్పించుకోటంతో తనకేవిధమైన అభ్యంతరమూలేదని రాసి సంతకం పెట్టాడాయన.

'ఇది పోటోకట్టి వీపుకు తగిలించుకో—' అని కసిరికొట్టాను.

* * *

"నీటసాంద్రత ఎంత?"

ఎర్రజాకెట్టు, తెల్లపరికిణీ ఆ మ్మాయి బుద్ధిగా లేచి నిలబడింది.

'నెక్స్ట్!' అన్నాను.

నీలిజాకెట్టు, ఎర్రపరికిణీ, పువ్వులవోణీ అమ్మాయి గోడకేసి చూసింది.

'ఊ.... తరువాత' అని గద్దించాను.

మాలతి లేచి నిలబడి జవాబు చెప్పింది. ఆమెను కూర్చోమని, తతిమా ఇద్దర్నీ వందసార్లు 'ఇంపోజిషన్' రాయమన్నాను. తరువాత అబ్బాయిల్ని వరుసగా ప్రశ్నలువేస్తూ గోపాలాన్ని చచ్చేటంత ప్రశ్నవేశాను. జవాబు చెప్పటానికి ప్రయత్నించినా కుదరలేదు.

'మూడువందలసార్లు జవాబురాసి తీసుకురా— ఈ పీరియడంతా నిలబడు' అన్నాను.

రెండునిజాలు కొంత తృప్తినిచ్చాయి.

ఒకటి—మాలతి బాగాచదువుతోంది— రెండు, గోపాలం నన్ను చూసి గడగడ లాడకపోవడం— క్లాసయ్యాక బయటకువస్తుంటే, ఇద్దరమ్మాయిలు గుసగుసలాడుతున్నారు.

'ఆయనదగ్గర ప్రైవేటు చెప్పించుకుంటోందిగా అందుకని—

'అందుకని' అన్నపదానికి అర్థంఎంత ఆలోచించినా అర్థంకాలేదు.

మంచిపనంటూ తలపెడితే విమర్శలు, ఎదురుగాలులు వుండితీరుతాయని, వాటిని ధైర్యంగా ఎదుర్కొని ఆత్మవిశ్వాసంతో వుండాలని నిశ్చయించుకున్నాను.

ఇక్కడ ఒక్కవిషయం చెప్పవలసివుంది. మాలతేనే అమ్మాయికి అప్పుడప్పుడు నేను ఏవో రెండుముక్కలు బోధించటంవలన ఆమె పరీక్షలు ప్యాసై తల్లిని సంరక్షిస్తుందని—గోపాలమవే శ్రీమంతుడు రెండుమూడుసార్లు మాలతినిగురించి ప్రస్తావించి, ఆమెజీవితంలో మంచిచెడ్డల్ని గురించి నాలుగు వాక్యాలు అన్నందున అతను అఅమ్మాయికోసం కుట్రపన్నుతున్నాడని—వెలుగు చీకట్ల విభేదం తెలిసినవారు ఒప్పుకోకపోవచ్చు— కాని, నామటుకు ఇవన్నీ నాటికి సారవంతులు నిజంగా కనిపించాయి.

'ఇంపోజిషన్' దొరగ్గానే ముడుచుకుపోయిన గోపాలంముఖాన్ని పదేపదే తల్చుకుంటూ, ఆనందంలో వుక్కిరి బిక్కిరవుతుంటే, పెంటయ్యగారు రమ్మన్నారన్న కబురు వచ్చింది. పెంటయ్యగారు స్కూలుప్రెసిడెంటు—ఎందుకో, ఏమోనని పరుగెత్తాను. పెంటయ్యగారు చిరునవ్వుతో ఆహ్వానించి కూర్చోమన్నారు.

'మీకు అన్ని వసతులు సరిగ్గా అమరాయా?' అనడిగారు.

'అంతా బాగానే వుందండి'.

'భోజనం—ఉండేగది—స్కూలు—అన్నీ తృప్తిగా వున్నాయా?'

'ఉన్నాయి — అదంతా మీరు నామీద తీసుకుంటున్న శ్రద్ధవలన—'

'ఆ!.... దానికేంలెండికాని, మీరు సైన్సు, లెక్కలు బాగాబోధిస్తున్నారని విన్నాను. చాలా సంతోషం— మంచిమేష్టర్లకోసం గాలించాం— చివరకు దొరికారు.'

నేను లోలోన ఉబ్బిపోయి, పైకి వినయంగా పళ్ళికిలించాను.

'అసలు మిమ్మల్ని పిలిపించింది మరొకందుకు—' అంటూవుండగానే పనిమనిషి కాఫీ తీసుకొచ్చింది.

"చేతికి ఆ కట్టేమిటి. విరిగిందా?"

"అవునండీ!"

"ఏదైనా ప్రమాదంలో విరిగిందా?"

"ఊహూ! నా వీపు నేనే చరుచుకోవాలని ప్రయత్నించాను."

"ఎందుకూ?"

"నా పనేదో నేను చూసుకున్నందుకు!"

హేమలత, (భీమవరం)

'ముందు కాఫీతాగండి—' అని 'అసలు విషయాన్ని' మరికొంత దూరంచేశాడు.

'ఆ!...మిమ్మల్ని పిలిచింది మరొకందుకు. మన అబ్బాయి స్కూలుఫైనలులో వున్నాడు. క్రిందటేటివరకూ బాగానే చదివాడు. కాని ఈ సంవత్సరం వాడిబుర్ర సరిగ్గా పనిచేయడంలేదు. చదవమంటే చదవడు. గట్టిగా అదిరిస్తే పుస్తకాలు ముందు వేసుకుని ఏదోచదువుతాడు.... అందుకని ఈఏడాదంతా మీరు వాడికి ప్రైవేటుచెప్పాలి. ఏమంటారు.'

ఏమంటాను? స్కూలు ప్రెసిడెంటు స్వయానా పిలిచి 'నాకొడుక్కి చదువు చెప్పవయ్యా!' అంటే కాదంటానా?.... ఆదొక గౌరవంకాదూ!....ఆయన సాయంతో రేపో మాపో ఆ గోపాలంగాడి వెర్రివేషాలు బహిరంగం చేసి 'డిస్మిస్' చేయించొచ్చు. అవకాశం దొరికింది.

'తప్పకుండా — అతను ఫస్టుక్లాసులో ప్యాసయ్యేట్టు చేస్తాను' అన్నాను ఉత్సాహంతో.

'అబ్బాయ్!.....' అని కేకేశారు.

వినయంగా వచ్చి నిలబడ్డ 'అబ్బాయి'ని చూడగానే మూర్ఛపోయాను.

'అంతా ఏర్పాటుచేశానురా గోపాలం!.... బాగా చదువుకో! వట్టి అమాయకుడండీ! నేరుగా తనే మిమ్మల్ని అడుగుతానన్నాడు. నేనే వద్దని వారించాను. ఇంకా నయం! హెడ్మాస్టారు దగ్గర్నుంచి అనుమతిపత్రం తెస్తానన్నాడు. వెర్రిమాలోకం!' అంటూ నవ్వుకున్నారు.

అతికష్టంమీద లేచినిలబడి "సెలవు" అన్నాను.

'అన్నట్టు ఓ సంగతి చెప్పటం మర్చిపోయామండోయ్! మావాడికి ప్రైవేటు సాయంత్రం చెప్పండి— ఎందుకంటే, పొద్దున్న ఇంటిదగ్గర ఏవైనా పనులుంటాయి. ఇంగ్లీషు అదీ చదువుకోవాలట....'

'సాయంత్రం వీలుపడదండి— మరో ప్రైవేటుంది—'

'అది ప్రొద్దుటికి మార్చుకోండి — లేకపోతే మానేయండి—'

'నేను స్కూలు ప్రెసిడెంటునోయ్!' అన్నట్టు చూస్తూ అన్నారు.

'అదెలా కుదురుతుందండి? కమిటీమెంబరు కనకరాజుగారు కిమకపహించరా?....' అని నసిగాను.

'అహహ.....'అని ఆకాశం దద్దరిల్లేలా నవ్వి 'ఎవడూ?.... రాజుగాడికొడుక్కా? ఆ వెలెడు శీను పీనుగకా?.... అయితే మరీమంచిది. మాగోపాలం తిన్నగా అక్కడికే వచ్చేస్తాడు. మీక్కూడా శ్రమ తగ్గుతుంది' అని సులువుగా చిక్కు విడదీశారు.

'సరే'నని తలాడించి బయటకొచ్చాను.

సమస్య తీరిందనుకుంటే మరోటి ఎదురు— సతాసరి మాలతిముందే తిష్టవేస్తాడు — వాడి చదువుమాట ఎలావున్నా, ఆ అమ్మాయి కెలా బోధపరచటం? వీడు గుడ్లగూబలా ఇంతింత కళ్ళతో మాలతిని చూసి వెకిలినవ్వులు నవ్వి, వింతచేష్టలు చేస్తాడు. ఇదంతా నేను చూస్తూ సహిస్తూ కూర్చోవాలి.

'నాఖర్మ!' అని నెత్తి బాదుకుందా మనుకున్న చేయి సగందాకా వచ్చి, ఎదురుగా వస్తున్న విద్యార్థిని చూసి ఆగిపోయింది.

ఆమర్నాడు సాయంత్రం రాజాగారింటికి వెళ్ళేసరికి శీను, వాడి పక్కన ఆ 'దుర్మార్గుడు' ప్రైవేటుకు సిద్ధంగా కనిపించాడు. మాలతి యథాప్రకారం కిటికీదగ్గరే వుంది. ఆగినగుండెకు జీవంపోసి చదువుచెప్పటం సాగించాను.

గోపాలం మధ్యమధ్య అటుతిరిగి మాలతి కనిపిస్తుందేమోనని చూస్తూనే వున్నాడు.

'ఈ లెక్కలు తెలియటంలేదండి—' అంటూ మాలతి ఓ కాగితం ఇచ్చిపోయింది. గోపాలంకళ్ళు మెరిశాయి.

'అవునండి మేష్టారూ! మాలతికి మీరు ఎంత సాయంచేస్తే అంతమంచిది! ఆమె ప్యాసవటం ఎంతైనా అవసరం—'అని అధికప్రసంగం చేశాడు.

మరొకడైతే రెండుదవడలు వాయించేవాడిని—కాని ప్రెసిడెంటు కొడుకాయె!

అలా వారం రోజులు గడిచిపోయాయి.

గోపాలం మాలతి గురించి వాగటం మరీ ఎక్కువైంది. ఎందుకో, ఆ అమ్మాయిమాత్రం అతని ఉనికిని గమనించనట్టు మసలుకునేది. తెలియని,

వాన్ని కాగితంమీద రాసిస్తే శీను తీసుకుపోయే వాడు. అంతకీ అర్థం కాకపోతే స్వయంగా వచ్చి చెప్పించుకునేది ...... ఈ సమస్యను విడదీయట మెలాగో నా కర్థం కాలేదు.

ఆ మర్నాడు పొద్దున్నే రాజుగారింటో హాజరయ్యాను.

'మరీ మంచిది పొద్దుటపూట చెబితే బాగా అర్థం అవుతుంది' అని రాజుగారు ఈ మార్పును ఆమోదించారు. చిక్కును సులువుగా విడదీయ గలిగినందుకు సంతసించి, స్కూలు ఆవరణలో అడుగుపెట్టగానే గోపాలం ఎదురయ్యాడు.

'నమస్కారం మేష్టారూ!.... ప్రైవేటు ప్రొద్దుటికి మార్చారుట—మరి నాగలేవిటి?'

'అధోగతి' అని లోలోన అనుకుని, 'భయపడకు గోపాలం! .... సాయంత్రం మీ ఇంటికి వస్తాను' అన్నాను. అతను 'సరే' నన్నట్టు చూసి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ మర్నాడుదయం శీను పక్కన గోపాలం!

'ఆశ్చర్యంగా వుందికదండి మేష్టారు!.... నాన్నగారితో చెప్పాను. ఆయన నామీద మండిపడ్డారు.' 'మేష్టారు చాలా మంచివారు. ఆయన్నలా కష్టపెట్టకూడదు. నువ్వుకూడా పొద్దున్నే వెళ్ళు'— అన్నారు. అందుకని వచ్చేశాను.'

'తల తన్నేవాణ్ణి తాడి తన్నేవాడు' అనుకున్నా.

సహనంతో మరోవారం రోజులు దొర్లించాను. గోపాలం ఎప్పటికిమల్లే మాలతివంక చూస్తూ జోకులు విసురుతూ, ఆమెయెడ ప్రత్యేక శ్రద్ధ కనబరుస్తున్నాడు. ఆమెతో నాలుగైదుసార్లు మాట్లాడుతుండగా కూడా చూశాను. మాలతి అతన్ని అసహ్యించుకోటం లేదని స్పష్టమైంది. ఈ ప్రవాహాన్ని ఎలా ఆపటం?

ఒకానొకరాత్రి తీరిగ్గా కూర్చుని సీరియస్‌గా పరిస్థితుల్ని పరిశీలించాను. వెంటనే కాకపోయినా, కొంతకాలానికి మాలతిని అతను ఆకర్షించగలడు. పరస్పరానురాగం ఏర్పడితే ప్రేమ పుడుతుంది. వెంటయ్యగారు డబ్బూ, నగలులేకుండా వచ్చే మాలతిని కోడలుగా ఒప్పుకోరు....కనుక, ఇద్దరికీ పెళ్ళవటం జరగనిపని. గోపాలానికి పెళ్ళి చేసుకోవాలన్న అభిప్రాయమే లేకపోవచ్చు. పర్యవసానం?....ఇద్దరూ కలిసి ఓరాత్రి జెండా ఎత్తేస్తారు. అప్పుడు, నింద నా నెత్తిన పడుతుంది. ఇద్దరూ కలుసుకునేందుకు అవకాశం నేను కల్పించానంటారు. గొప్పగా, పరువుగా బతికిన కుటుంబాలకు కళంకం తెచ్చానంటారు. మంచికి చెడు ఎదురు. ఆలోచనలు, ఆత్మతో సమాలోచనలుచేసి, చివరకు ఈ రంగంనుండి నిష్క్రమించటం ఉత్తమమని నిర్ణయించాను. కాని, అక్కడ కూడా ఓ చిక్కుంది.

ప్రెసిడెంటు వెంటయ్యగారూ, కమిటీమెంబరు కనకరాజుగారూ, ప్రైవేటు చెప్పనంటే ఊరుకుంటారా? స్కూల్లోంచి తన్ని తరిమేస్తారు. అందుకే గామోలు, ఈ ఉద్యోగానికి సస్తుంటే 'పాపం! దురదృష్టవంతుడు' అని బంధువులూ, మిత్రులూ సానుభూతి చూపారు.

ఆ మర్నాడు గోపాలం ప్రైవేటుకు రాలేదు. శీను తన కేవీ తెలియదన్నాడు. ఆనాడు మాలతి కూడా కనిపించలేదు.

నిజంతో దోబూచులాట

'ఏదో అఘాయిత్యం జరిగిఉంటుంది.. .అనుకున్నట్టు ఇద్దరూ ఉడాయించేశా రేవిటి ఖర్మ!' అని శీను చూడనప్పుడు నెత్తి బాదుకుని స్కూలు చేరుకున్నా.

విద్యార్థులందరూ నాకేసి విచిత్రంగా చూశారు. చాటుగా నవ్వుకున్నారు. నా కోసమే వేచిఉన్నట్టు బంట్రోతు (నమస్కారమైనా పెట్టకుండా) 'హెడ్మాస్టారు వెంటనే పిలుచుకు రమ్మన్నారు' అన్నాడు.

నేను వెళ్ళేసరికి రాజుగారూ, వెంటయ్యగారూ హెడ్మాష్టారుకి చెరోపక్కా ఉన్నారు. గుండె దిటవు చేసుకుని, భయంతో వెలవెలబోయిన చిరునవ్వును అతి కష్టంమీద పెదవులమీద నిలబెట్టి 'నమస్కారం' అన్నాను. కూర్చోమనైనా అనకుండా ఆనాటి ఉదయం జరిగిన సంఘటన వివరించి, 'ఈ పరిస్థితుల్లో మీరు స్కూల్లో పని చేయలేరు. మీమీద మా కెలాంటి దురభిప్రాయమూ లేదు. మీ మంచి కోసం రిజైన్ చేసి వెళ్ళిపొండి' అన్నారు.

డాక్టరు గారికి కొత్తగా పెళ్ళి అయింది. భార్యాభర్తలు ఆ రోజున తోటలో విహరిస్తున్నారు.

"చూడండి! ఆ మబ్బు రంగు ఎలా ఉందో!" ఆమె ఆనందం పట్టలేక అన్నది.

"ఔనౌను! ప్రాగుడు ఎక్కువైనప్పుడు రోగి కాలేయం అలాగే ఉంటుంది!"

అంతటితో 'మేష్టరు'గా నా జీవితం ముగిసింది.

మాలతి తల్లితో నేను 'ఎలాగైనా మీ అమ్మాయి స్కూలుఫైనలు ప్యాసయ్యేట్టు చేస్తాను. భయపడకండి!' అన్నాను....ఆ మాటలు అల్పుకుంటే గుండె విపుక్కుమంది......కళ్ళు తడయ్యాయి కూడా.

* * *

తలుపు దబదబమని బాదుతున్న చప్పుడు. వానజల్లుతోబాటు గోపాలం కూడా లోనికివచ్చాడు.

"మేష్టారికి నామీద కొండంత కోపం!....పది నిమిషాలనుండి తలుపు తడుతున్నా' అన్నాడు రెయిన్‌కోటు విప్పుతూ.

'అదేంకాదోయ్!......ఏవో ఆలోచనలో మునిగిపోయాను—'

'నేను కూడా అలాగే ఊహించాను....మీ స్నేహితుడు రేపు రాత్రికాని రాడుట—'

'చచ్చాం!.....ఇక్కడేదైనా మంచి హోటలుందా' ఈ రాత్రి ఎలాగో గడపాలికదా!.....'

గోపాలం రెండు నిమిషాలు మాట్లాడలేదు.

'మేష్టారు!......మీతో ఒక విషయం చెప్పాలని చాలా కాలంగా అనుకుంటున్నా'

'నాకు తెలుసు—మాలతి విషయం.'

'అవును—మాలతిని నేను మోసం చేశానని మీరు అనుకుంటే నేను ఆశ్చర్యపోను. ఎందుకంటే ఆ పరిస్థితుల్లో ఎవరైనా అంతే అనుకుంటాడు. నన్ను మనస్ఫూర్తిగా క్షమిస్తానంటే దాపరికం లేకుండా ఓ నిజం చెప్తాను—'

'తప్పుచేసినవాడే క్షమాపణకోసం ఎగబడాలి—'

'నిజం.....ఒక్కసంగతి చెప్పండి—మీరు రిజైన్ చేసే రోజున హెడ్మాస్టారు మీకేం చెప్పారు?'

'మాలతిని నేను వంచించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నావని అందరూ అనుకుంటున్నారట. ఎవడో విద్యార్థి విషయాన్ని వివరించి చెబుతుంటే, నువ్వు విని 'మేష్టారు చాలా మంచివారు—ఆయన్నలా అనకూడదు' అన్నావుట—ఆ అబ్బాయి వినక తన కవిత్వం కొనసాగించాడట. నీ కోపం వచ్చి వాణ్ణి చావబాదావుట—ఇలాంటి సంఘటనలు ఇంకా జరగవచ్చుననే భయంతో నన్ను పొమ్మన్నారు. ఇదీ వారు కల్పించిన కథ—ఇందులో నీ నాన్నకున్న భాగం ఎంతో నాకు తెలియదు.'

'ఇప్పుడు మీరు వివరించిందంతా నిజం—నేను కూడా మీ గురించి అనుమానపడ్డాను—మీరు యువకులు—కొత్తగా కాలేజీనుండి వచ్చారని చెప్పారు. అందుచేత మాలతిని మోసం చేస్తారన్న భయంతో ఏదో వంకబెట్టి మీతో ఎప్పుడూ ఉండేవాడిని. లేకపోతే ఎనభై పర్సెంటు మార్కులు వచ్చిన నాకు ప్రైవేటెందుకు చెప్పండి?......మీరు మాలతికి చదువు చెప్పటం నా కెంతమాత్రం ఇష్టంలేదు. ఎందుకంటే, లేనిపోని అపవాదు మీమీద పడుతుంది. ఎందుకో మిమ్మల్ని మొదటిసారిగా చూడగానే నాకు గౌరవభావం ఏర్పడింది... ..మీకు ఎలాంటి చెడ్డపేరూ రాకూడదని ప్రయత్నించాను—అంతేకాని, మాలతియెడ నాకెలాంటి ద్రోహబుద్ధి లేదు.

'ఆమె నాకు చెల్లెలు లాంటిది......'

నేను కొంతసేపటివరకు మాట్లాడలేకపోయాను.

'ఇంతకాలంవరకూ నీమీద ద్వేషభావం పెంచుకున్నందుకు నేను కూడా బాధపడుతున్నా—నీ ఔన్నత్యం ఇప్పుడే అర్థమవుతోంది. అదలాఉంచి మాలతి మాటేవిటి?'

'మాలతి సుఖంగా కాపురం చేస్తోంది. కనకరాజుగారు మంచి సంబంధం చూసి పెళ్ళి వైభవంగా జరిపించాడు. భార్యపోయిన తరువాత ఆయన మారాడనుకోండి... ..ఇప్పుడు మాలతి తల్లిని దేవతలా చూసుకుంటున్నాడు. మాలతి మీ గురించి చాలాసార్లడిగింది!'

'బాగుందోయ్!....కథ సుఖాంతమన్నమాట!' అని తృప్తిగా నవ్వాను.

'ఈ పక్కనే మంచి హోటల్ ఒకటుంది. గది మాట్లాడమంటారా?' అన్నాడు కొంటెగా నవ్వుతూ గోపాలం.

'హోటలెందుకోయ్ వెర్రినాయనా!.....ఇక్కడే ఉంటాను. ఆ మాటకొస్తే నువ్వు పొమ్మన్నా పోను.'

ఇద్దరం ఒక్కసారిగా నిండుగా నవ్వుకున్నాం.

★